

Pagten ved Sinaj

Ugens vers

"I har selv set, hvad jeg gjorde mod Egypten, og hvordan jeg bar jer på ørnevinger og bragte jer herhen til mig" (2 Mos 19,4).

Introduktion

En lille dreng, som var ud af en søskendeflok på 7, kom en dag ud for en ulykke og måtte på hospitalet. I hans hjem var der sjældent nok af noget. Han fik aldrig mere end et halvt glas mælk. Hvis glasset var fuldt, skulle det deles med en eller to af de andre, og den, som drak først, skulle passe på ikke at drikke for meget. Da den lille dreng var lagt i den komfortable hospitalsseng, kom sygeplejersken med et stort glas mælk til ham. Han så længselsfuldt på glasset, mens han tænkte på dem derhjemme, og spurgte så: "Hvor meget må jeg drikke?" Med tårevåde øjne og en klump i halsen svarede sygeplejersken: "Drik det hele, kære barn. Drik det hele!" (H.M.S. Richards, "Free Grace", *Voice of Prophecy News*, juni 1950, s. 4).

Det var det gamle Israels privilegium, ligesom drengens og vores, at drikke dybt af frelsens kilder. Israels befrielse fra århundreder i slaveri og undertrykkelse var en fantastisk demonstration af guddommelig nåde. På samme måde er Guds nåde involveret i vores egen befrielse fra synd.

Kort overblik over denne uges studium:

Hvilket billede brugte Gud til at beskrive sit forhold til Israel? På hvilke måder danner beretningerne om udgangen fra Egypten og pagten ved Sinaj paralleller til vores personlige frelse? Hvilken rolle spillede loven i pagten ved Sinaj?

Ugens tekster

- 5 Mos 1,29-31
- Hos 11,1
- Åb 5,9
- 5 Mos 29,10-13
- 2 Mos 19,5-6
- Rom 6,1-2
- Åb 14,12
- Rom 10,3

På ørnevinger

Som et folk havde Israel i mange lange og hårde århundreder været påvirket af egyptisk hedenskab. Denne erfaring havde uden tvivl svækket deres kendskab til Gud, hans vilje og hans godhed.

Hvordan kunne Gud vinde dem tilbage?

Til at begynde med ville han vise dem, at hans kærlighed over for Israel var ægte. Det gjorde han gennem de mange mirakuløse befrielseshandlinger. Han ville forsøge at vinde folket til at give et kærligt svar på hans pagtstilbud. Ved Sinaj mindede han først folket om sine kærlige handlinger mod dem.

Hvilke to illustrationer beskriver den måde, Herren bragte Israel fra Egypten til Sinaj?

· 2 Mos 19,4 · 5 Mos 32,10-12 · 5 Mos 1,29-31 · Hos 11,1

Hvilken lærdom er der i disse illustrationer om Guds holdning til sit folk og, hvordan han er?

Disse illustrationer antyder, at vores Gud udmærket er klar over vores hjælpeløshed. Læs Sl 103,13-14. I de to billeder med ørnen og en far, der bærer sit barn, kan vi fornemme Guds omsorg for vores velbefindende. Han er kærlig, han støtter, beskytter, opmuntrer og ønsker at lede os til fuld modenhed.

"Ørnen var kendt for sin usædvanlige hengivenhed for sine unger. Den levede på bjergtoppe. Når den skulle lære sine unger at flyve, bar den dem på sin ryg til de høje toppe, der har udsigt over sletterne ved Sinaj. Fra toppen ville den slippe dem ned i dybet. Hvis ungen endnu var for ung og forvirret til at flyve, ville ørnefar dykke ned under den, opsamle den på sin ryg og igen flyve op til ørne-reden på klippehylden. 'Sådan,' siger den guddommelige stemme, 'bar jeg jer på ørnevinger og bragte jer herhen til mig'" (George A.F. Knight, *Theology of Narration*, s. 128).

Sammenlign Guds interesse i os med vores interesse for hinanden. Hvordan burde hans omsorg for os påvirke vores omsorg for andre?

Hvilke illustrationer kan du, baseret på din egen personlige erfaring, komme i tanker om til at beskrive Guds uselviske interesse i os? Find selv på nogle billeder, ud fra din egen erfaring, og hent også inspiration fra den kultur, du lever i. Del det med klassen.

Til eftertanke

Frelsens mønster

2 Mos 6,6-7

Hvilket princip ser vi også i disse vers mht. Guds rolle over for menneskeheden i pagtsforholdet? Læg mærke til, hvor ofte ordet "Jeg" forekommer i disse vers.

Befrielsen af Israel fra slaveriet i Egypten og befrielsen af Noa og hans familie fra syndfloden er de to fremtrædende frelsesbegivenheder i Mosebøgerne. Begge giver os et indblik i frelsens opbygning. Men især udgangen af Egypten giver os det grundlæggende mønster.

Når Gud gennem Moses siger til Israel: "Jeg vil udfri jer" (2 Mos 6,6), siger han bogstaveligt: "Jeg vil være jeres 'forløser-slægtning'" eller på hebraisk *go'el*.

"Ordet *forløse* (udfri) i vers 6 [i 2 Mos 6] henviser til et familiemedlem, som tilbagekøber eller giver løsepenge for et andet familiemedlem, især hvis det familiemedlem var blevet slave, eller var ved at blive det på grund af gæld. Israel havde tilsyneladende ingen jordiske familiemedlemmer, der kunne løskøbe hende; men Gud var nu Israels slægtning, hendes forløser-slægtning" (Bernard L. Ramm, *His Way Out* (Glendale, CA: Regal Books Division, G/L Publications, 1974), s. 50).

Mark 10,45

1 Tim 2,6

Åb 5,9

Hvordan opfatter du tanken om, at Gud "forløser" eller køber sit folk tilbage fra slaveri? Hvilken pris betalte han? Hvad fortæller det om vores værdi?

I 2 Mos 3,8 siger Gud, at han er "kommet ned" for at befri Israel. Dette er oversat fra et almindeligt hebraisk udsagnsord for Guds kontakt med menneskeheden. Gud er i himlen, og vi er på jorden, og kun ved at Gud "kommer ned" til jorden kan han løskøbe os. Ifølge denne tanke kan vi kun blive forløst/frelst ved, at Jesus kom ned, levede, led, døde og opstod for os. "Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os" (Joh 1,14) er en anden måde at sige, at *Gud kom ned* for at frelse os.

Pagten ved Sinaj

Anden Mosebog fokuserer på tre hovedbegivenheder. Som tre bjergtoppe rejser selve udvandringen af Egypten, oprettelsen af pagten og fremstillingen af tabernaklet/helligdommen sig over de mindre begivenheder. Oprettelsen af pagten, som beskrives i 2 Mos 19-24, er som Mount Everest af de tre toppe. En kort oversigt over 2 Mos 19-24 viser os rækkefølgen og forholdet mellem begivenhederne.

1. Israels ankomst til Sinaj efter udfrielsen af Egypten (2 Mos 19,1-2).
2. Guds tilbud om en pagt med Israel (2 Mos 19,3-6).
3. Israels svar, hvori de anerkender pagten (2 Mos 19,7-8).
4. Forberedelse til den formelle modtagelse af pagten (2 Mos 19,9-25).
5. De Ti Bud forkyndes (2 Mos 20,1-17).
6. Moses fungerer som formidler af pagten (2 Mos 20,18-21).
7. Pagtens principper forklares tydeligt (2 Mos 20,22-23,22).
8. Pagten stadfæstes (2 Mos 24,1-18).

Denne pagt spiller en afgørende rolle i frelsesplanen. Det er den fjerde pagt omtalt i Bibelen (efter pagterne med Adam, Noa og Abraham), og i denne pagt åbenbarer Guds sig mere end tidligere, især i den helligdomstjeneste, som oprettes. Helligdommen bliver det redskab, som Gud benytter for at vise folket frelsesplanen.

Selv om Gud havde befriet Israel fra slavetilværelsen i Egypten, ønskede han, at de skulle forstå, at deres befrielse havde en større og vigtigere betydning end den fysiske udfrielse. Han ønskede at befri dem fra synd, det ultimative slaveri, hvilket kun kunne ske gennem Messias' offer, som det blev fremstillet symbolsk i helligdomstjenesten. Det er derfor ikke underligt, at israelitterne kort tid efter modtagelsen af loven ved Sinaj fik befaling om at bygge helligdommen. I helligdomstjenesten åbenbarede Gud frelsesplanen for dem, og det er pagtens sande betydning og hensigt. Pagten er intet værd, hvis den ikke er en pagt om den frelse, som Herren tilbyder den faldne menneskeslægt. Det er, hvad den gik ud på i Edens have, og det er, hvad den gik ud på ved Sinaj.

Til eftertanke

Hvorfor var det nødvendigt med en pagt mellem Gud og Israels folk? Se 5 Mos 29,10-13 og læg igen mærke til, hvilken rolle den personlige relation mellem Gud og folket spiller i pagten.

Gud og Israel

"Hvis I adlyder mig og holder min pagt, skal I være min ejendom, ene af alle folkene, for hele jorden tilhører mig. I skal være et kongerige af præster og et helligt folk for mig. Dette er, hvad du skal sige til israelitterne" (2 Mos 19,5-6).

I disse vers tilbyder Herren en pagt med Israels børn. Selv om Gud i en forstand har kaldt dem, bliver dette kald ikke automatisk givet, uden at de har et valg. Det krævede, at de samarbejdede. Selv deres befrielse fra Egypten krævede samarbejde. Hvis de ikke gjorde, hvad Herren sagde, som fx at smøre blod på dørstolperne, ville de ikke være blevet befriet. Så enkelt var det.

Ved Sinaj siger Herren ikke til dem: "Enten I synes om det eller ej, så skal I være mit særlige ejendomsfolk og et kongerige af præster." Det er ikke sådan, det fungerer, og det er ikke, hvad teksten siger.

2 Mos 19,5-6
Rom 3,19-24
Rom 6,1-2
Rom 7,7
Åb 14,12

Læs teksten fra Anden Mosebog. Hvordan forstår du, hvad Herren siger i lyset af læren om frelse ved tro? Afskaffer befalingen om, at de skal adlyde Herren, ideen om frelse af nåde? Læs teksterne fra Det Nye Testamente for at forstå svaret.

"Vi kan ikke fortjene frelsen ved at være lydige, for frelse er en gratis gave fra Gud, som vi modtager ved tro. Men lydighed er troens frugt" (Ellen White, *Vejen til Kristus*, s. 67).

Tænk over, hvad Herren var villig til at gøre for Israels folk. Ikke alene befriede han dem på mirakuløs vis fra slaveriet i Egypten; men han ønskede også at gøre dem til sin egen særlige ejendom, et kongerige af præster. Gud tilbød dem en midlertidig frelse ved at befri dem fra slaveriet i Egypten, men tilbød dem også evigt liv. Hvis de baserede deres forhold til ham på den frelse, Gud tilbød dem, ville Gud løfte dem op på et åndeligt, intellektuelt og moralsk niveau, som ville gøre dem til et under for datidens verden. Hensigten var, at de skulle forkynde evangeliet for hele verden. Det eneste, de skulle gøre til gengæld, var at adlyde.

Til eftertanke

Hvordan bør vores personlige erfaring med Gud genspejle det samme princip, som vi har set på i dagens studium?

Løfter, løfter

2 Mos 19,8

Ved første øjekast ser alt godt ud. Herren befrier sit folk, tilbyder dem pagtens løfter, og de accepterer: de vil gøre alt, hvad Herren befaler. Er det ikke den ideelle aftale?

Hvad fortæller følgende vers om Israels reaktion på pagten?

· Rom 9,31-32

· Rom 10,3

· Hebr 4,1-2

Uanset, hvad Gud beder os om at gøre, må vores forhold til ham være grundlagt på tro. Tro er grundlaget for vores gerninger. Gerninger i sig selv, uanset hvor rene vores motiver for dem er, uanset hvor oprigtige de er, uanset hvor mange, vi gør, evner ikke at gøre os gode nok i vores hellige Guds øjne. Det kunne de ikke på Israels folks tid, og det kan de heller ikke i dag.

Es 53,6
Es 64,6
Rom 3,23

Hvis Bibelen igen og igen understreger gerninger, hvorfor kan de ikke gøre os gode nok i Guds øjne?

Desværre troede jødefolket, at deres lydighed var vejen til frelse, ikke resultatet af deres frelse. De søgte retfærdighed i deres lydighed mod loven, ikke Guds retfærdighed, som kommer ved tro. Selv om pagten ved Sinaj indeholdt et meget mere detaljeret sæt regler og instrukser, var den lige så meget som alle de tidligere pagter baseret på nåde. Denne nåde, som tilbydes gratis, fører til et forandret hjerte, som leder til lydighed. Problemet var selvfølgelig ikke deres forsøg på at adlyde. Pagten krævede, at de skulle adlyde. Problemet var den form for lydighed, de udførte. I virkeligheden var den slet ikke lydighed. Det viser folkets efterfølgende historie tydeligt.

Til eftertanke

Læs Rom 10,3 og læg især mærke til sidste del af verset. Hvad ønsker Paulus at understrege? Hvad sker der med mennesker, som ønsker at opnå deres egen retfærdighed? Hvorfor vil et sådant forsøg altid føre til synd, uretfærdighed og oprør? Står vi i fare for at gøre det samme?

Til videre studium

- Ellen White, *Patriarker og Profeter*, "Udgangen af Egypten"; "Fra Det røde Hav til Sinaj"; "Lovgivningen på Sinaj", s. 140-157.

"At forsøge at leve i overensstemmelse med en lovreligion, at stræbe efter i egen styrke at opfylde lovens krav skaber en slaveånd. Der er kun håb for os, når vi indgår i Abrahams pagt, som er nådens pagt ved tro på Jesus Kristus. Evangeliet, som blev forkyndt for Abraham, og som gav ham håb, er det samme evangelium, som forkyndes i dag, og som giver os håb. Abraham så hen til Jesus, troens banebryder og fuldender" (Ellen White kommentar, *The SDA Bible Commentary*, 6. bd. s. 1077).

"Under trældommen i Egypten havde mange af israelitterne til en vis grad mistet kundskaben om Guds lov og blandet dens forskrifter sammen med hedenske skikke og traditioner. Gud førte dem til Sinaj, og der forkyndte han sin lov med sin egen røst" (Ellen White, *Patriarker og profeter*, s. 168).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. På hvilke måder skulle pagtsforholdet bevare Israels fysiske og åndelige friheder? Se 3 Mos 26,3-13; 5 Mos 28,1-15.**
- 2. Læs 2 Mos 19,5-6. Læg mærke til, at Herren siger: "Hele jorden tilhører mig." Hvorfor mon Gud sagde det? Tænk over dette spørgsmål, ikke mindst i lyset af sammenhængen, hvor han ønskede at oprette en pagt med disse mennesker, Hvordan passer vores opfattelse af sabbatten, og det den betyder, ind her?**
- 3. Vi forstår, at vi kun får tilgivelse for vores synder gennem Guds nåde. Hvordan opfatter vi Guds nådes rolle i at gøre os i stand til at leve et liv i tro og lydighed?**

Resumé

Den pagt, Gud oprettede med Israel ved Sinaj, var en nådespagt. Gud havde givet folket rigelige beviser for sin nåderige kærlighed ved at befri dem fra slaveriet i Egypten, og nu indbød han dem til at indgå en pagt med ham, som ville opretholde og fremme deres frihed. Selv om Israel gav et positivt svar, manglede de ægte tro, motiveret af kærlighed. Folkets senere historie viser, at de for det meste ikke forstod pagtens sande natur, og forvanskede den til et system af frelse ved gerninger. Vi behøver ikke at følge Israels eksempel og ignorere den ufattelige nåde, som er blevet tilbudt os.

